

Beeldvorming van de Burgerrechtenbeweging

Een vergelijking van burgerrechtendemonstraties in Time, Life en Jet Magazine

Rosanne Reinders | 3670333

Taal – en Cultuur Studies – Amerikanistiek | Universiteit Utrecht

Cursuscode: 200300546 | Rutger van der Hoeven | 26-06-14 | 10742 woorden

Inhoudsopgave

Inleiding	p. 3
Invloedrijke magazines	p. 7
Methode: close reading van demonstraties	p. 9
De impact van fotojournalistiek tijdens de burgerrechtenbeweging	p. 10
The March on Washington	p. 14
The March Against Fear	p. 24
Conclusie & Vervolgonderzoek	p. 32
Bibliografie	p. 36

Inleiding

The civil rights movement cannot be understood without contemplating the photographs and the newsreel footage that presented it to an enormous audience.¹

De burgerrechtenbeweging in de Verenigde Staten is een van de belangrijkste sociale bewegingen van de twintigste eeuw.² Het was een periode waarin Afro-Amerikanen opkwamen voor hun rechten in de samenleving. Deze bevolkingsgroep werd op sociaal en politiek vlak gediscrimineerd, leefde in armoede en had weinig kans op sociaaleconomische vooruitgang. Tegen deze omstandigheden kwam de burgerrechtbeweging in de jaren '50 en '60 in opstand. Tijdens de beweging zijn er meerdere wetten ingesteld die de rechten van Afro-Amerikanen vastlegden. Deze wetten zorgden voor meer economische, politieke en culturele vooruitgang voor deze bevolkingsgroep in de VS.³

Tijdens de beweging stredden Afro-Amerikanen voor hun rechten door middel van verschillende acties en demonstraties. Door het hele land vonden (vaak niet-gewelddadige) protesten plaats. Voorbeelden hiervan zijn de Birmingham Campaign (1963), Selma to Montgomery Marches (1965), the March on Washington (1963) en misschien wel het meest bekende voorbeeld: het protest van Rosa Parks. Parks weigerde haar plek in de bus op te geven voor een blanke Amerikaan en belandde door deze actie in de gevangenis. Een bekende leider van de burgerrechtenbeweging, Martin Luther King, besloot de volgende dag al het openbare vervoer in Montgomery, Alabama te boycotten. Deze boycot staat bekend als de Montgomery Bus Boycott (1955).⁴

Al deze verschillende acties werden door fotografen op de voet gevolgd. Fotojournalisten, kunstenaars, participanten en willekeurige voorbijgangers legden de acties vast met hun camera's.⁵ De acties werden op televisie uitgezonden, maar ook in de geprinte media werden foto's van de beweging en de protesten gepubliceerd. De verslaggeving zorgde ervoor dat de acties brede bekendheid kregen onder de

¹ S. Kasher, *The Civil Rights Movement – A Photographic History* (New York 2000) 8.

² L. Friedman, *The Civil Rights Reader* (New York 1967) 18.

³ M. Newman, *The Civil Rights Movement* (Edinburgh 2004) 1.

⁴ Kasher, *The Civil Rights Movement – A Photographic History*, 30.

⁵ L. Raiford, Black Power, 'Vibe Magazine, and Photographic Memory', in: R. Romano, L. Raiford (ed.), *The Civil Rights Movement in American Memory* (Georgia 2006) 220-251, 226.

Amerikaanse bevolking en beïnvloedde de publieke nationale beeldvorming van de acties.⁶

Status quaestionis en onderzoeksvraag

Volgens historicus Walter B. Hill, gespecialiseerd in Afro-Amerikaanse geschiedenis en werkzaam bij *The National Archives and Records Administration*, is de burgerrechtenbeweging in de afgelopen decennia een steeds populairder onderwerp van analyse geworden, voornamelijk onder Amerikaanse onderzoekers.⁷ Ook de rol van fotografie rondom de beweging wordt steeds vaker onderzocht: onderzoekers als Steven Kasher, Craig Flournoy en Victoria Gallagher hebben hun onderzoek geweid aan fotografie of mediarepresentatie van de beweging.

Steven Kasher onderzoekt in zijn boek *The Civil Rights Movement - a Photographic History* de rol van fotografie tijdens verschillende protesten die tijdens de beweging plaatsvonden. Zoals het openingscitaat van Kasher suggereert, kan de burgerrechtenbeweging niet begrepen worden zonder de rol van fotografie in acht te nemen. Volgens Kasher profiteerde de beweging van de vaak vijandige reactie op de protesten door blanke autoriteiten. Foto's van hun felle reacties op de protesten werden verspreid in de geprinte media. Autoriteiten en andere lezers van de betreffende kranten en nieuwsbladen werden op die manier geconfronteerd met de situatie in de VS en de houding van de blanke autoriteiten t.o.v. de zwarte burger.⁸

Colleen Anderson onderzoekt de weergave van de Birmingham Campaign en de Selma Marches in de tijdschriften *Life*, *Time* en *Newsweek*. Zij bekijkt de foto's en lopende tekst van de artikelen en vergelijkt dit vervolgens met het gebruik van de foto's in hedendaagse tentoonstellingen. In haar onderzoek concludeert zij dat de drie magazines op verschillende wijzen verslag doen over de campagnes. Het gebruik van de foto's toen en nu (in de vorm van tentoonstellingen) is volgens haar wellicht altijd gepolitiseerd en gebruikt voor bepaalde doeleinden.⁹

⁶ Kasher, *The Civil Rights Movement - a Photographic History*, 12.

⁷ W.B. Hill, 'Researching Civil Rights History in the 21st century', *The Journal of African American History* 93 (2008) 94-99, 94.

⁸ Kasher, *The Civil Rights Movement - a Photographic History*, 13.

⁹ C. Anderson, 'Enduring Moments: Photography of the Civil Rights Movement in Time, Newsweek, and Life Magazines', *Journal of Undergraduate Research* (2009) 1-31, 25.

Craig Flournoy onderzoekt de verslaggeving van twee momenten in de burgerrechtenbeweging: De Montgomery Busboycott en de Emmet Till Lynching. Dit doet hij aan de hand van drie geprinte media die tijdens de beweging vooral georiënteerd waren op de blanke Amerikaan, namelijk *Life*, *Look* en de krant *The New York Times*; en twee geprinte media die georiënteerd waren op zwart publiek tijdens de beweging: *the Birmingham World* en *Jet magazine*. Hij kijkt naar teksten en foto's die de verschillende media hebben gepubliceerd over de twee evenementen en beargumenteert wie dit op de (volgens hem) beste manier doet. Hij kijkt naar ieder artikel en foto die de bladen geprint hebben over de Montgomery Busboycott en Emmet Till Lynching: hoeveel mensen worden er geciteerd? Welke bronnen gebruiken de bladen en in hoeverre gaan de artikelen "de diepte in"?¹⁰ Daarnaast zegt Flournoy dat fotografie een belangrijke rol speelt in de verslaggeving. Volgens hem helpen foto's een verslag overtuigender te maken.¹¹

Mijn onderzoek sluit aan bij het onderzoek van bovengenoemde onderzoekers. Net als het onderzoek van Flournoy, probeert dit onderzoek antwoord te geven op de vraag of er verschil is tussen verschillende geprinte media en focust daarbij op het gebruik van fotografie en tekst en de combinatie van beide. Flournoy concludeert in zijn dissertatie onder andere het volgende:

[...] the black-oriented publications produced the most accomplished journalistic coverage by providing a greater range of sources, broader context, more depth and a clear statement of the central problem.¹²

Dit onderzoek zal deze stelling toetsen aan de hand van twee andere evenementen in drie nieuwsbladen. De overkoepelende onderzoeksvraag luidt: Hoe werd de burgerrechtenbeweging in de Verenigde Staten in beeld gebracht in drie toonaangevende tijdschriften? Kom ik tot dezelfde bevinding als Flournoy; dat de verslagen van de zwarte pers vollediger zijn en meer diepgang hebben?

Omdat de omvang en het tijdsbestek van dit onderzoek een dergelijke brede vraag onmogelijk te beantwoorden maakt, is er gekozen voor twee case studies. Dit

¹⁰ C. Flournoy, *Reporting the Movement in Black and White: The Emmet Till lynching and the Montgomery Bus Boycott*, (Dissertation Louisiana State University 2003) 5.

¹¹ Flournoy, *Reporting the Movement in Black and White*, 176.

¹² Ibidem 6.

onderzoek richt zich op de fotojournalistieke verslaggeving van twee demonstraties tijdens de burgerrechtenbeweging: de March on Washington (1963) en de March against Fear (1966) in de tijdschriften Life magazine, Time magazine en Jet magazine. Binnen deze deelvragen worden de volgende vragen gesteld: Hoeveel en wat voor soort foto's werden er geplaatst? Hoe gaat de tekst in de artikelen met deze foto's om? Welke visies/thema's keren terug in de bladen? Nemen de bladen stelling en zo ja, in even grote mate?

Volgens Steven Kasher speelde fotografie tijdens beide protesten een grote rol.¹³ Het is interessant om deze twee demonstraties te vergelijken, omdat ze overeenkomsten, maar ook duidelijke verschillen kennen. De March on Washington vond plaats in augustus 1963 en ging er relatief vredig aan toe. Martin Luther King gaf er zijn beroemde 'I Have a Dream' speech, waarbij hij honderdduizenden toeschouwers had.¹⁴ De March against Fear vond plaats in juni 1966, waarbij de sfeer en instelling bij de demonstranten aanzienlijk veranderd was; de demonstranten gaven er toespraken waar de woorden 'black power' in voorkwamen en daarnaast werd op de tweede dag de organisator van de demonstratie, James Meredith, neergeschoten door een lid van de Ku Klux Klan.¹⁵ Een van de foto's van dit moment heeft in 1967 een Pulitzerprijs gewonnen voor beste nieuwsfoto.

Dit onderzoek sluit aan bij onderzoeken die al gedaan zijn naar de rol van fotografie tijdens de burgerrechtenbeweging, maar betreft nieuwe bronnen in het onderzoek waardoor de conclusies uit bestaand onderzoek getest, aangevuld en indien nodig aangepast kunnen worden. De drie magazines Life, Time en Jet hadden verschillende raciale doelgroepen, waardoor niet alleen een vergelijking gemaakt kan worden tussen de verslaggeving van de twee verschillende protesten in en tussen de bladen, maar ook de conclusie van Flourney getoetst kan worden.

¹³ S. Kasher, *The Civil Rights Movement - A Photographic History* (New York 2000) 114, 197.

¹⁴ Kasher, *The Civil Rights Movement - A Photographic History*, 117.

¹⁵ Ibidem 197.

Invloedrijke magazines

Time

Time magazine werd in 1923 door Henry R. Luce in samenwerking met Britton Hadden opgericht. Ondanks het matige succes in de beginjaren, werd het magazine steeds populairder.¹⁶ Luce was een grote voorstander van Afro-Amerikaanse burgerrechten, en besteedde daarom veel aandacht aan de beweging in Time. Dit begon in de jaren '20 en '30 met het uiten van weerstand tegen de lynching-praktijken in het zuiden van de VS.¹⁷ Luce deelde later een memo met zijn werknemers waarin hij stelde:

TIME is unshakably committed to a pro-Civil Rights policy and pro-square deal policy for Negroes as for every kind of American.¹⁸

In de jaren 50 en 60 publiceerden Luce's magazines artikelen die in het teken stonden van desegregatie.¹⁹ Volgens historicus Alan Brinkley was Time, met lidmaatschappen in iedere Amerikaanse staat, een van de belangrijkste nieuwsorganen in de VS.²⁰

Kenmerkend aan de lezers van Time was dat ze relatief jong waren (70 procent van de lezers was jonger dan 46 jaar). Britannica schrijft het volgende over Time: '*Time* attained a circulation of more than 175,000 by 1927, and it became the most influential newsmagazine in the United States.'²¹

Life

Henry Luce was tevens de oprichter van magazine Life, opgericht in 1936. Ook Life magazine publiceerde vele artikelen over de burgerrechtenbeweging, voornamelijk fotoreeksen. Net als Time deed Life verslag van dagelijkse gebeurtenissen, maar het magazine maakte meer gebruik van foto's ter ondersteuning van deze artikelen.²²

¹⁶ A. Brinkley, *The Publisher* (New York 2010) 420.

¹⁷ Brinkey, *The Publisher*, 420.

¹⁸ Luce in Brinkley, *The Publisher*, 420.

¹⁹ Ibidem 420.

²⁰ Ibidem 138.

²¹ 'Time', <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/596077/Time> (20-06-14).

²² M. Gidley, *Photography and the USA* (London 2011) 52.

Volgens onderzoeker Michael Dibari was Luce een zeer invloedrijke man, die vanaf het begin het rassenconflict in de VS begreep.²³ Robert E. Herzstein, professor geschiedenis aan *College of Arts and Sciences* omschreef Luce als iemand met een grote persoonlijkheid, omdat hij was opgegroeid tussen Afro-Amerikanen en dus sympathie had voor hun zaak.²⁴ Volgens Life-redacteur Richard B. Stolley had Luce grote invloed op wat er werd gepubliceerd. Zonder zijn opvattingen en invloed had Life magazine niet zo'n grote invloed kunnen hebben op de beeldvorming rondom segregatie.²⁵ Dibari zegt over de grote rol die Life heeft gespeeld in de burgerrechtenbeweging:

Life magazine published some of the most powerful and iconic images of the civil rights movement, helping to set the narrative for justice in the public discourse.²⁶

En ook Steven Kasher is zich bewust van de rol van Life rondom de beweging:

In the 1950's and 1960's the weekly issue of Life was the most single most important media organ, seen by more than half the adult population of the United States and reaching more than any television program.²⁷

Volgens Erica Doss was Life erg succesvol met acht miljoen abonnees in 1970. Ieder individueel magazine werd door vier tot vijf mensen gelezen.²⁸

Jet

John H. Johnson, net als Luce een oprichter van meerdere nieuwsbladen, richtte in 1951 Jet op. Dit is, in tegenstelling tot Life en Time magazine, een blad dat zich richtte op de Afro-Amerikaanse bevolking in de Verenigde Staten. Johnson wilde met dit magazine mensen en gebeurtenissen behandelen die effect hadden op en belangrijk waren voor de

²³ M. Dibari, *Advancing the Civil Rights Movement: Race and Geography of Life Magazine's Visual Representation, 1954-1965* (Dissertation Ohio University 2011) 35.

²⁴ Herzstein in Dibari, *The Civil Rights Movement: Race and Geography of Life Magazine's Visual Representation, 1954-1965*, 35.

²⁵ Stolley in Dibari, *The Civil Rights Movement: Race and Geography of Life Magazine's Visual Representation, 1954-1965*, 35.

²⁶ Ibidem 167.

²⁷ Kasher, *The Civil Rights Movement*, 13.

²⁸ Doss in V. Gallagher, K. Zagacki, 'Visibility and Rhetoric', *Rhetoric Society Quarterly* 37 (2007) 113-135, 115.

Afro-Amerikaanse bevolking.²⁹ Het nieuwsblad heeft uitgebreid verslag gedaan van de burgerrechtenbeweging. Simeon Booker zegt het volgende over Johnson en de populariteit van Jet:

a savvy entrepreneur, Johnson also founded other magazines over the years including Negro Digest, Black Stars and Ebony Jr., but none of these was as popular or as long-lived as Jet, a pocket-sized compendium of news, photographs, and both serious and entertaining features.³⁰

Brent Staples omschrijft Jet Magazine in het artikel 'When Jet Mattered' in the New York Times als "the Negro's bible" of the era.³¹ Ook journalist Simeon Booker is te spreken over Jet: 'In 1951 John H. Johnson introduced Jet magazine to barbershops, beautysalons, doctors' and dentists' waiting rooms, and social centres, until it quickly became a staple in black homes in every Southern backwater and Northern ghetto in America.'³² Jet was het meest gelezen zwart geörienteerde tijdschrift in de VS.³³

Methodie

In dit onderzoek ligt de nadruk op fotografiereportages van twee momenten in burgerrechtenbeweging in Time, Life en Jet magazine en de begeleidende tekst in de bijbehorende artikelen. In dit onderzoek wordt uiteengezet hoe de interactie tussen beeld en tekst is in de magazines. Dit gebeurt aan de hand van close reading: een zorgvuldige analyse van de foto's en de bijbehorende tekst zonder gebruik te maken van andere informatie. Ik ga er vanuit dat geen enkel element in de reportages er 'zomaar' staat: alles heeft zijn functie, betekenis en effect.

Aangezien in dit onderzoek meer nadruk wordt gelegd op de fotografie, is een korte uiteenzetting van fotografie tijdens de beweging in het algemeen noodzakelijk. Hierna volgt een analyse van de artikelen over de demonstraties in de eerder genoemde

²⁹ S. Booker, *Shocking the conscience: A Reporter's Account of the Civil Rights Movement* (Mississippi 2013) 47.

³⁰ Booker, *Shocking the conscience*, 47.

³¹ B. Staples, 'When 'Jet' mattered', <http://guyaneseonline.wordpress.com/2011/04/27/old-jet-magazines-from-1950-onwards/> (2 juni 2014).

³² Booker, *Shocking the conscience*, 11.

³³ L. Hill, *Deacons for Defense: Armed Resistance and the Civil Rights Movement* (North Carolina 2004) 138.

bladen. Hoeveel en wat voor foto's publiceerden de magazines in de artikelen? Welke boodschap wilden deze bladen uitdragen met de foto's? Dit wordt steeds in verbinding met de bijbehorende tekst bekeken om uiteindelijk de vraag te kunnen beantwoorden: zijn er accentverschillen tussen de bladen waar te nemen? Om deze vragen te kunnen beantwoorden, zijn zoals gezegd de verslaglegging van twee evenementen als cases gekozen: The March on Washington (1963) en de March against fear (1966).³⁴ Korte artikelen waar de evenementen slechts genoemd worden – zonder fotografische ondersteuning - worden niet meegenomen in de analyse. Het komende hoofdstuk bevat een literatuurstudie over de rol van fotografie tijdens de beweging.

De impact van fotografie tijdens de burgerrechtenbeweging

'The photographs of the civil rights movement constitute the deepest and broadest photographic documentation of any social struggle in America.'³⁵

Er is zoals gezegd veel onderzoek gedaan naar de rol en invloed van de fotojournalistiek tijdens de burgerrechtenbeweging in de Verenigde Staten. Wat de onderzoeken – die vanzelfsprekend verschillende aspecten analyseren - gemeen hebben is dat ze allemaal de waarde van burgerrechtenfotografie benadrukken. Volgens Steven Kasher waren de verschillende foto's die gepubliceerd werden in de geprinte media van groot belang, omdat daarmee voor het eerst beelden van de beweging werden getoond aan vele blanke Amerikanen.³⁶ Voorafgaand aan de beweging – en de verslaglegging daarvan - negeerden de blanke media positieve beelden van Afro-Amerikanen en vonden ze de politieke acties die zij voerden niet geschikt om over te publiceren. Volgens Kasher was de Emmet Till lynching het keerpunt. Deze Afro-Amerikaanse jongen werd op een brute wijze door blanke Amerikanen verminkt en uiteindelijk vermoord nadat hij naar een blanke winkelier had gefloten. Dagen later werd hij gevonden in de Tallahatchie River. Het magazine Jet publiceerde een foto van zijn gemutileerde lichaam. Het verhaal creëerde volgens Kasher veel sympathie voor de zwarte bevolking en hun schrijnende situatie en werd ook overgenomen door de blanke media. Volgens Kasher werden Afro-

³⁴ De nieuwsbladen Life magazine en Jet magazine zijn geraadpleegd via Google Books, <http://google.nl/books> (01-06-14) waar de magazines goed te doorzoeken zijn. Time magazine is geraadpleegd in Koninklijke Bibliotheek te Den-Haag.

³⁵ S. Kasher, *The Civil Rights Movement – A Photographic History* (New York 2000) 10.

³⁶ Kasher, *The Civil Rights Movement – A Photographic History*, 10.

Amerikanen vanaf dit moment op een andere manier weergegeven in de (ook “blanke”) media dan voorheen.³⁷

Vanaf dit moment verschenen geregeld foto's in de geprinte media van Afro-Amerikanen die op een niet-gewelddadige manier protesteerden en vervolgens op brute wijze werden neergeslagen door de blanke autoriteiten. Dit zorgde ervoor dat bij vele lezers sympathie werd opgewekt voor de onderdrukte Afro-Amerikaanse bevolking.³⁸ Een interessante vraag is of de leiders van de beweging zich hiervan bewust waren. In het artikel 'Martin Luther King Jr.'s 1963 Birmingham Campaign as Image Event' stelt Davi Johnson dat Martin Luther King zich zeker bewust was van de kracht van de media. King vond 'visibility' in zijn campagnes ontzettend belangrijk: hij wilde dat alle Amerikaanse burgers zich bewust werden van het feit dat de Afro-Amerikanen onderdrukt werden en zag het fotografische medium als een perfect middel om deze boodschap duidelijk te maken.³⁹ King schrijft in zijn brief vanuit de gevangenis in Birmingham:

Actually, we who engage in nonviolent direct action are not the creators of tension. We merely bring to the surface the hidden tension that is already alive. We bring it out into the open, where it can be seen and dealt with. Like a boil that can never be cured so long as it is covered up but must be opened with all its ugliness to the natural medicines of air and light, injustice must be exposed, with all the tensions its exposure creates, to the light of human conscience and the air of national opinion before it can be cured.⁴⁰

Wel zegt Johnson dat het soort foto's dat gemaakt werd en afgedrukt en de gevolgen hiervan, natuurlijk nooit helemaal te sturen zijn. De mate waarop King zich hier bewust van was en zijn specifieke rol is een vraag die hij niet kan beantwoorden.⁴¹

In haar artikel 'Restaging Revolution' hanteert Leigh Raiford de term 'social movement photography' waar de fotografie van de burgerrechtenbeweging volgens haar onder valt.⁴²

³⁷ Kasher, *The Civil Rights Movement – A Photographic History*, 11.

³⁸ Ibidem 10.

³⁹ D. Johnson, 'Martin Luther King Jr.'s 1963 Birmingham Campaign as Image Event', *Rhetoric and Public Affairs* 10 (2007) 1-25, 3.

⁴⁰ King in Johnson, 'Martin Luther King Jr.'s 1963 Birmingham Campaign as Image Event', 3.

⁴¹ Johnson, 'Martin Luther King Jr.'s 1963 Birmingham Campaign as Image Event', 3.

Social movement photography describes not simply photographic subject but political project, more than visual documentation but also cultural labor. In this way, the term differs from and expands on the more common “documentation photography” in its explicit acknowledgement and inclusion of the politics – of creation, of distribution, of reception – that stir the image.⁴³

Fotografen zijn volgens haar allereerst geïnteresseerd in de leiders van de beweging en daarna in de reactie op de acties.⁴⁴ Volgens Raiford hebben deze foto's invloed op onze beeldvorming over bepaalde momenten in de beweging.⁴⁵

In het onderzoek naar de rol en invloed van de fotojournalistiek tijdens de burgerrechtenbeweging zijn de populairste momenten die onderzocht worden de momenten die voor de beweging bepalend waren: de Emmet Till lynching ('55), de Birmingham Campaign ('63) en de Selma Marches ('65). Zoals al eerder genoemd, is de Till lynching volgens Kasher een keerpunt in de beweging en heeft Fournoy hier zijn onderzoek deels aan gewijd. De Birmingham Campaign en de Selma Marches waren beide vredige protesten, waarbij de blanke autoriteiten hard optraden en hun optreden dus extra wreed was. Visueel bewijs kwam in alle geprinte media te staan, wat bij lezers en Amerikaanse politici waaronder John F Kennedy als buitengewoon schokkend werd ervaren. Zo laten Victoria J. Gallagher en Kenneth S. Zagacki in het artikel 'Visibility and Rhetoric: Epiphanies and Transformations in the Life photographs of the Selma Marches of 1965' zien hoe de artikelen over de Selma Marches in Life magazine een ommekeer zijn geweest op de manier waarop blanke Amerikanen over Afro-Amerikanen dachten. Volgens hen was deze fotoreeks van grote waarde, omdat het foto's betrof van individuen, waarbij de drang naar verandering ontzettend groot was.⁴⁶

De gedeelde stelling in vele onderzoeken is dat ze allemaal de waarde van fotografie tijdens de beweging inzien. Zo onderzoeken Gallagher en Zagacki de foto's en de impact daarvan van de Selma Marches in Life magazine. Een voorbeeld van een algemene

⁴² L. Raiford, 'Restaging Revolution: Black Power, Vibe Magazine, and Photographic Memory' in *The Civil Rights Movement in American History* (Georgia 2006) 225.

⁴³ Raiford., 'Black Power, 'Vibe Magazine, and Photographic Memory', in: R. Romano, L. Raiford (ed.), *The Civil Rights Movement in American Memory*, 224.

⁴⁴ Ibidem 225.

⁴⁵ Ibidem 225.

⁴⁶V. Gallagher, K. Zagacki, 'Visibility and Rhetoric: Epiphanies and Transformations in the Life photographs of the Selma Marches of 1965', *Rhetoric Society Quarterly* 37 (2007), 119.

conclusie die alle onderzoekers zo ongeveer (gebaseerd op reportages in verschillende media) trekken is:

Visual images [like the Life photographs] made visible the common humanity of Americans by interrogating established caricatures and overturning inferior, threatening, or otherwise demeaning character tropes.⁴⁷

Er heerst onder de besproken onderzoekers een consensus dat fotografie een belangrijke rol heeft gespeeld in de beeldvorming van de beweging. Juist daarom is het belangrijk voor onderzoekers om zich bewust te zijn van factoren die invloed kunnen hebben op de boodschap van fotografische verslaggeving. In dit onderzoek wordt door middel van een close reading van woord en beeld een vergelijking gemaakt tussen de berichtgeving van twee demonstraties tijdens de beweging in drie magazines. Daarbij wordt bewust rekening gehouden met factoren die voor mogelijke verschillen kunnen zorgen, zoals de stelling die de magazines innemen ten opzichte van de evenementen en de burgerrechtenbeweging in het algemeen; de sturing van beeldvorming; bijschriften bij foto's, etc. Bovendien houdt dit onderzoek – net als in het onderzoek van Fournoy - rekening met het beoogde publiek van de magazines. Time en Life richten zich op een blank publiek, terwijl Jet magazine zich op een zwart publiek oriënteert. Door al deze factoren in acht te nemen bij de close reading van verschillende fotoreportages in verschillende magazines met een verschillend publiek, kunnen de conclusies die andere onderzoekers met soortgelijk onderzoek hebben getrokken aan de kaak worden gesteld. Het doel van dit onderzoek is dan ook om bestaand onderzoek te testen en indien nodig aan te passen of te nuanceren.

⁴⁷ Gallagher, Zagacki, 'Visibility and Rhetoric: Epiphanies and Transformations in the Life photographs of the Selma Marches of 1965', 121.

The March on Washington (1963)

Op 19 juni 1963 kwam de toenmalige Amerikaanse president John F. Kennedy met een wetsontwerp dat de burgerrechten van Afro-Amerikanen zou verbeteren (Civil Rights Bill). Als de wet werd ingesteld, zouden de Afro-Amerikanen rechtvaardig en gelijk aan blanken behandeld worden in de Amerikaanse samenleving. Om steun te betuigen voor deze wet, gingen er ongeveer 250.000 mensen naar Washington om te demonstreren.⁴⁸ Kennedy was in eerste instantie tegen deze demonstratie, tenzij de leiders de garantie konden geven dat het een vreedzame dag zou worden.⁴⁹

De demonstratie was een initiatief van burgerrechtenleider A. Philip Randolph en werd georganiseerd door onder andere Bayard Rustin in augustus 1963. Ook Martin Luther King bedacht na de turbulente Birmingham Campaign dat het tijd was voor een demonstratie: 'We are on a breakthrough.... We need a mass protest'.⁵⁰ Randolph en Rustin, vonden dat er – naast de burgerrechten – ook aandacht moest worden gevraagd voor de economische recessie waarin het land verkeerde. Een half miljoen Afro-Amerikanen waren werkloos. Om (voornamelijk) deze punten te benadrukken werd de demonstratie betiteld 'March on Washington for Jobs and Freedom'.⁵¹ De Birmingham Campagne die eerder dat jaar plaats vond, zorgde er echter voor dat de nadruk op de roep om burgerrechten kwam te liggen.⁵²

Op de dag van de demonstratie kwamen vanuit alle hoeken van de VS mensen naar het Washington Monument. Er was een podium waar zanggroepen en artiesten zoals Mahalia Jackson en Bob Dylan zongen voor vrijheid. De aanwezigheid van beroemde Amerikanen was voor het succes van de demonstratie voordelig: het trok de aandacht en zorgde voor enthousiaste demonstranten.⁵³ Tegen de middag gingen de eerste demonstranten naar het Lincoln Memorial. Volgens Kasher was de hoeveelheid pers groter dan bij eerdere demonstraties in de Amerikaanse geschiedenis. Nieuwsbladen stuurden grote groepen journalisten en fotografen. Sommige fotografen waren er om de beroemdheden te fotograferen, sommigen voor de algehele

⁴⁸ M. Newman, *The Civil Rights Movement* (Edinburgh 2004) 90.

⁴⁹ Newman, *The Civil Rights Movement*, 90.

⁵⁰ King in Kasher, *The Civil Rights Movement - a Photographic History* (New York 2000) 116.

⁵¹ Kasher, *The Civil Rights Movement - a Photographic History*, 116.

⁵² Ibidem 116.

⁵³ S. Lemke, *Non-violence in the Civil Rights Movement in the United States of America* (Freie Universitat Berlin Dissertatie 2009) 1-280, 220.

verslaggeving van de demonstratie.⁵⁴ Vele magazines en kranten publiceerden er foto's van op de voorpagina. Nu volgt er een close reading van de artikelen over deze demonstratie in *Life*, *Time* en *Jet* magazine.

The March on Washington (1963) in *Life*, *Time* en *Jet*

Life

Op 23 augustus 1963 publiceert *Life* het artikel 'Marchers' Master Plan' over de voorbereidingen van de demonstratie. In het artikel staan in totaal vier zwart-wit foto's, met veel begeleidende tekst in een kader. De eerste foto is van een jongen die een folder over de demonstratie aan een oudere man overhandigt. De laatste drie foto's zijn foto's van burgerrechtenleiders (waaronder Randolph) die het programma van de demonstratie doorlopen. 'If weather bureaus records mean anything, Aug. 28 will be a hot, muggy and exceedingly uncomfortable day in Washington, D.C.'⁵⁵ Verder gaat het artikel onder andere in op eventuele logistieke problemen, de leiders van de demonstratie en de voorbereidingen van de dag.

Life stuurde op de dag van de demonstratie meerdere fotografen, waaronder Charles Moore, naar Washington om de demonstratie vast te leggen. Op 6 september 1963 publiceerde *Life* een fotoreeks over de mars. Op de voorpagina van het blad stonden A. Philip Randolph en Bayard Rustin voor het Lincoln Memorial, met daarbij de tekst: 'In Color: Spectacle of the March'.⁵⁶ In het magazine zelf stond een tien pagina's tellende fotoreportage over de demonstratie.

In de reportage staan maar liefst achttien foto's: de eerste negen in kleur, de laatste negen in zwart-wit. De eerste foto in het artikel van 6 september neemt een hele pagina in beslag. Dit is een foto die poogt de grootte van de demonstratie vast te leggen: honderdduizenden mensen voor het Washington Monument. Op de volgende pagina staat de titel van het artikel: 'They Come Marching up Conscience Road – negroes stir up nation in mighty Washington march'.⁵⁷ Op de bijbehorende foto staan twee Afro-Amerikanen; een jong meisje en een oudere jongen, die samen deelnemen aan de mars.

⁵⁴ Kasher, *The Civil Rights Movement*, 116.

⁵⁵ 'Marchers' Master Plan', *Life* (23 augustus 1963) 63-70, 63.

⁵⁶ Voorpagina, *Life* (6 september 1963).

⁵⁷ 'They Come Marching up Conscience Road – negroes stir up nation in mighty Washington march', *Life* (6 september 1963) 21-29, 21.

Achter hen lopen mensen met borden met woorden als 'Equal rights now'. Life magazine omschrijft kort de mars. Het artikel zegt dat het erg bijzonder was dat de organisatie van de dag ontzettend goed in elkaar zat. Dit staat geschreven in een kader naast de foto's. Dit is een interessant gegeven; Life focust zich in de tekstuele bijdrage nauwelijks op de inhoud van de dag en slechts kort op de speech van King. Wat ze wel aanstippen is het feit dat de demonstratie vredig verliep.

De derde foto, tevens in kleur, is een foto van meerdere demonstranten die borden met slogans de lucht in houden. De vierde foto is een foto van Martin Luther King, die zijn beroemde 'I Have a Dream' speech houdt. Het onderschrift hierbij is:

The Reverend Martin Luther King, here addressing the crowd, makes day's strongest speech. He said: 'America has given the Negro people a bad check. It has come back marked "insufficient funds".⁵⁸

De vijfde foto is een foto verspreid over twee pagina's, van blanke en Afro-Amerikaanse mensen die samen in het water voor het Washington Monument hun benen koelen. Het onderschrift benadrukt dit gegeven: 'White legs and Negro legs dangle together in the reflecting pool, soothing aching feet.'⁵⁹

Op de volgende pagina staan drie kleine gekleurde foto's, en een grotere gekleurde foto. Een foto bevat twee Afro-Amerikaanse meisjes die de Amerikaanse vlag om zich heen hebben geslagen. De tweede foto beeldt twee blanke mensen af die meelopen in de mars. Life magazine publiceert vaker foto's (zo bijvoorbeeld ook in het artikel over de Selma Marches) van blanke Amerikanen, die participeren in demonstraties. Dit is een interessant gegeven; Life had ook kunnen kiezen voor foto's van enkel Afro-Amerikanen, maar laat bewust zien dat er ook blanke Amerikanen zijn – zoals de oprichter van het blad zelf – die de beweging steunen. De derde foto is een foto van een blanke man en een Afro-Amerikaanse vrouw, die samen naast elkaar aan het demonstreren zijn. Hiermee wilde Life wellicht opnieuw aantonen dat ook blanke Amerikanen sympathie hadden voor de zaak van de Afro-Amerikaanse burgerrechten.

⁵⁸ 'They Come Marching up Conscience Road – negroes stir up nation in mighty Washington march', *Life*, 22.

⁵⁹ Ibidem 22.

De volgende pagina bevat één grote foto van Afro-Amerikaanse mensen die op een grasveld liggen. Ze bedekken hun hoofd tegen de warmte van de zon.⁶⁰

Daarnaast staan er nog enkele zwart-wit foto's afgebeeld. De eerste foto is een foto van een vrouw die boven de menigte op een brancard wordt weggevoerd. Het onderschrift bij de foto is: 'Protest Casualty. Borne above the crowd, a woman who fainted is taken to a first-aid station. Some, 1700 people, were treated at 24 aid stations'.⁶¹ De tweede foto op de pagina is een man die drinkt uit de waterfontein; Life magazine wilde opnieuw duidelijk laten zien dat het een hectische, warme dag was. De foto's van benen in verkoelend water, hoofden bedekt tegen de zon en een vrouw op een brancard tonen aan dat de demonstranten het zwaar hadden en dus veel overhadden voor het doel waarvoor ze demonstreerden. Ze trotseren het risico op flauwvallen en gewond raken.

Op de volgende pagina staan foto's van meerdere bekende Amerikanen met de titel: 'Some celebrities share the scene'.⁶² De eerste foto is een foto van Marlon Brando en James Baldwin, die lachend arm in arm staan. In de lopende tekst worden Brando en Baldwin geciteerd. Brando zegt: 'as some of the most important names in the industry, we should be able to make our weight felt'.⁶³ Verder staan er nog zwart-wit foto's van zangeres Mahalia Jackson, James Garner, Diahann Carroll, Jackie Robinson en Mayor Wagner. Het afdrucken van foto's van beroemdheden is ook belangrijk m.b.t. de beeldvorming. Veel lezers kijken op tegen beroemdheden en denken hierdoor wellicht dat opkomen voor de rechten van Afro-Amerikanen goed is, ze willen graag geassocieerd worden met hun idolen.

De laatste twee pagina's omvatten twee grote foto's van het einde van het protest. Op de foto's zijn borden op de grond te zien, met nog een paar mensen die er over heen lopen. Het onderschrift luidt:

Rally's end. The speechmaking over, a marcher carries her placard up the steps near the Lincoln memorial. By nightfall Washington was emptying and its parks and malls sounded only to the rustle of discarded paper of protest.⁶⁴

⁶⁰ 'They Come Marching up Conscience Road – negroes stir up nation in mighty Washington march', *Life* (6 september 1963) 21-29, 24.

⁶¹ 'They Come Marching up Conscience Road – negroes stir up nation in mighty Washington march', 25.

⁶² Ibidem 26.

⁶³ Ibidem 26.

⁶⁴ Ibidem 29.

De foto's in deze reportage zijn gemaakt door verschillende fotografen. Dibari, die in zijn onderzoek ook kort deze reportage aanhaalt, concludeert dat er weinig cohesie in de foto's in het artikel te vinden is. In een interview met Steve Shapiro, een fotograaf voor Life, vinden we hiervoor een verklaring. Volgens Shapiro was de kracht van Life doorgaans dat de artikelen meestal voorzien werden van foto's door één fotograaf. Voor deze reportage waren het er meerdere, waaronder Gordon Parks, Charles Moore, Francis Miller en Paul Schutzer. Volgens Shapiro was dit nadelig, omdat de reportage in stijl en thematiek geen samenhangend geheel is.⁶⁵ Er lijkt inderdaad weinig samenhang in de foto's, alleen al doordat sommige foto's in kleur en anderen in zwart-wit zijn.

Als we alleen naar de foto's kijken, zonder de tekst te lezen dus, krijgen we als lezer (kijker) een bepaalde impressie van de dag: hitte, drukte, saamhorigheid; blank en zwart trotseren hitte en demonstreren samen. Clarence B. Jones zegt in haar boek *Behind The Dream: The making of a speech that transformed a nation*: 'There is something heart-wrenching about the widely shown images and film clips of the event that belies the joy of the day.'⁶⁶ Life magazine slaagt erin de sfeer van de dag neer te zetten, door ook kleurenfoto's te publiceren, waardoor het mooie weer getoond wordt aan de lezer. De tekst in deze reportage is minimaal en zonder duidelijk statement. Het artikel vertelt verder niet veel over de activiteiten op de dag zelf. De onderschriften beschrijven vrij sec wat er op de foto's te zien is: benen die verkoeling zoeken, beroemdheden die meelopen. Volgens Martin A. Berger hadden blanke fotografen en redacteurs vaak de neiging om Afro-Amerikanen af te schilderen als ongevaarlijk, omdat ze hiermee de beweging onder de aandacht konden brengen zonder de blanke lezers af te schrikken. Volgens Berger publiceerde de blanke pers vaak foto's, waarin de blanke autoriteiten de overmacht hadden over Afro-Amerikanen.⁶⁷ Dit is wellicht ook toepasbaar op deze fotoreportage: foto's van Afro-Amerikanen die vredig demonstreren en blanke beroemdheden die hen steunen en zich niet bedreigd lijken te voelen. In de 'Editors Note' door managing editor George P. Hunt, vertelt hij dat de demonstratie een 'last minute' event was. Journalisten probeerden in haast om vele kleurenfoto's te publiceren in het blad, omdat kleurenfoto's een duidelijker beeld geven van de dag.⁶⁸ Dit impliceert

⁶⁵ Shapiro in Dibari, 'Advancing the Civil Rights Movement', 134.

⁶⁶ C. B. Jones, *Behind The Dream: The making of a speech that transformed a nation* (New York 2011) 13.

⁶⁷ M.A. Berger, *Seeing Through Race: A Reinterpretation of Civil Rights Photography* (California 2011) 8.

⁶⁸ 'The Effort Behind Our News in Color', *Life* (6 september 1963) 4.

dat de foto's inderdaad erg belangrijk waren. Wellicht dat Life in het artikel minder tekst heeft staan.

Time

Time magazine publiceerde op 6 september 1963 een artikel van vier pagina's over de demonstratie met als titel 'The March's Meaning'.⁶⁹ Dit is het eerste artikel in dit issue. Alleen al in de titel pretendeert Time de betekenis van de mars te duiden. Het eerste dat opvalt, is dat in tegenstelling tot Life magazine, het artikel minder leunt op fotografische ondersteuning. Time publiceert vijf zwart-wit foto's, maar waar bij Life de tekst zeer kort is, doet Time uitgebreid verslag over de dag. Het begin van het artikel begint meteen met de intensiteit van de dag en de belangrijke vraag: wat was het resultaat?

The march on Washington was a triumph. But after everybody agreed on that, the question was: Why? Hardly, in terms of immediate results, since there was none. The battle cry of the march was "Now!" Seas of placards demanded Negro Equality – Now! Speakers demanded action – Now! Cried John Lewis, 25, leader of the militant young Student Nonviolent Coordinating committee (SNICK) "We want our freedom – and we want it now!"⁷⁰

Waar Life magazine eerder de sfeer van de dag probeerde uit te drukken met foto's zonder het doel van de demonstratie uitgebreid aan te zetten of te duiden in tekst, probeert Time dit met o.a. (emotionele, opgetekend in de hitte van het moment) citaten van demonstranten. Net als Life magazine, publiceert Time een totaalshot van de demonstratie; duizenden mensen voor het Washington Monument. Op de tweede pagina van het artikel worden demonstranten afgebeeld. Net als in Life zien we demonstranten met hun protestborden. Het onderschrift van de foto is: 'Bound for the memorial on constitution avenue... that will never be forgotten.'⁷¹ Ook in dit onderschrift benoemt Time de impact van de mars: dit zal nooit vergeten worden. De derde foto is een foto van president John F. Kennedy en meerdere leiders van de burgerrechtenbeweging. De

⁶⁹ 'The March's Meaning', *Time* (6 september 1963) 10-13, 11.

⁷⁰ 'The March's Meaning', *Time* (6 september 1963) 11.

⁷¹ *Ibidem* 12.

laatste foto is Mahalia Jackson die de menigte toespreekt. De foto wordt ondersteund met een citaat van Jackson: 'I've been 'buked and scorned'.⁷²

De verschillen tussen Life en Time, is allereerst dat Life in het artikel over de March on Washington voornamelijk steunt op fotografie. Dit is een logisch gegeven, aangezien Life als tijdschrift in het algemeen meer de aandacht schonk aan fotografie. Time weet op een uitgebreidere tekstuele manier de dag uiteen te zetten en gebruikt hierbij ter ondersteuning enkele foto's. Time gaat in op vragen als: wat wilden de demonstranten bereiken? Wat hebben ze bereikt? Ze doen daarbij uitgebreid verslag over de dag; hoe de mensen in de ochtend aankwamen, hoe de dag verliep en wat de hoogtepunten waren. Ook betreft Time de politiek erbij. Het artikel citeert bijvoorbeeld John Lewis, aan Afro-Amerikaan die uitspraken doet over het leiderschap van Kennedy.⁷³ De noodzaak voor verandering die onder de Afro-Amerikanen speelde, komt in dit artikel beter naar voren dan in Life. Wat Time en Life gemeen hebben, is dat ze beide de vredige situatie van de dag omschrijven. Time zegt op een gegeven moment zelfs:

If violence were to occur, it would probably have been set off by a scruffy looking bunch of about 50 white men who stood across 15th Street from the Monument grounds, staring balefully at the assembling civil rights marchers.⁷⁴

Hieruit wordt ook duidelijk dat Time durft uit te halen naar blanke Amerikanen en de rechten van de Afro-Amerikanen belangrijk vindt. Life heeft, wellicht door de vele fotografen, slechts scènes van de dag in beeld gebracht. Time doet een poging tot het duiden van de impact van de mars en moet daarvoor ook de doelen van de demonstratie benoemen.

Jet

Jet magazine publiceerde meerdere keren over de March on Washington. Op 22 augustus 1963 publiceert Jet een artikel met een foto van A. Philip Randolph die de plannen van de demonstratie bespreekt.⁷⁵ Ook op 29 augustus legt het magazine uit hoe

⁷² 'The March's Meaning', *Time* (6 september 1963) 13.

⁷³ 'The March's Meaning', 11.

⁷⁴ Ibidem 11.

⁷⁵ 'March on Washington in High Gear as Protest Date Nears', *Jet* (22 augustus 1963) 6-7, 7.

Bayard Rustin en Randolph de plannen bespreken voor de demonstratie en welke beroemdheden er bij de demonstratie aanwezig zullen zijn. Marlon Brando, Eartha Kitt en Lena Horne staan op de voorkant van het tijdschrift. In het tijdschrift staan twee foto's van burgerrechtenleiders, waaronder van Bayard Rustin, die de demonstratie doorneemt op een soort plattegrond.⁷⁶ Verderop in het tijdschrift staat een artikel over welke beroemdheden er bij de demonstratie aanwezig zullen zijn. Hierin staan twee foto's van beroemdheden, waaronder van Marlon Brando.⁷⁷ Ook in het issue van 5 september staat een foto van Randolph die met meerdere leiders de demonstratie doorneemt.⁷⁸

Op 12 september 1963 publiceerde *Jet* het meest uitgebreid over de demonstratie, met in totaal 38 zwart-wit foto's in het magazine. In zekere zin staat deze editie compleet in het teken van de demonstratie. *Jet* publiceert, in tegenstelling tot *Life* en *Time* magazine, foto's van de 'Freedom Train' in het artikel 'Fun Camouflages Tenseness On Freedom Train'.⁷⁹ Deze trein vervoerde mensen die van Chicago naar Washington gingen om de demonstratie bij te wonen. Drie foto's die hierbij staan zijn zwart-wit foto's van de Ernie Mccarthy Combo, die de mensen in de trein entertaint met hun muziek. Het onderschrift luidt: the trumpet, bass and drums of the Ernie Mccarthy Combo keeps the club car jumping on one of the Dee Cee-bound Chicago Trains'.⁸⁰ Het eerste verschil tussen *Jet* en de twee andere nieuwsbladen, is dat het in woord en beeld verslag doet van de voorbereidingen van de mars op de dag zelf. Er zijn foto's te zien van soldaten, die voor de demonstratie worden toegesproken over de dag. Zo staat er een foto in van de Washington politie in die zich in motoren met zijspannen voorbereiden op de eventuele escalatie.⁸¹ *Time* doet kort verslag over de voorbereidingen de dag zelf, maar publiceert hier geen foto's bij.

De volgende foto die *Jet* afdrukt, is een foto van Bayard Rustin, die 'Hero of March on Washington' als titel heeft.⁸² In het artikel 'The Only Disorder was the Violent Urge to Shout' staat een foto van de leiders van de demonstratie: Joseph Rauh, Whitney Young, Roy Wilkins, Walter Reuther en A. Philip Randolph. De volgende foto is een foto die bijna

⁷⁶ 'Bayard Rustin, Rights Aide, Denies Red Link', *Jet* (29 augustus 1963) 8.

⁷⁷ 'August 28 slated to be star-studded day in D.C.', *Jet* (29 augustus 1963) 60-61, 60.

⁷⁸ 'A. Philip Randolph: Man behind the March on Nation's Capital', *Jet* (5 september 1963) 14-15, 15.

⁷⁹ 'Fun Camouflages Tenseness on Freedom Train', *Jet* (12 september 1963) 4-5, 4.

⁸⁰ A. Adams, 'Fun Camouflages Tenseness on Freedom Train', *Jet* (12 september 1963) 4-5, 5.

⁸¹ 'D.C. Resembled Armed Camp As Marchers Arrived in Capital', *Jet* (12 september 1963) 6-7, 7.

⁸² 'Bayard Rustin: Controversial Hero Of the March on Washington', *Jet* (12 september 1963) 8-9, 9.

identiek is aan de foto in *Life* en *Time*: het shot van duizenden demonstranten voor het Washington Monument. Hierna volgen er meerdere foto's van willekeurige demonstranten. Wat opvalt is dat *Jet* - meer dan *Life* en *Time* - veel foto's van individuen publiceert. Het magazine zorgt er zo voor dat de duizenden demonstranten een gezicht krijgen, dat de beelden persoonlijker worden. Iedere demonstrant komt ergens vandaan (foto's en tekst over de voorbereidingen).

Ook staat er een foto in met een opmerkelijke boodschap: een demonstratiebord met de tekst: 'Look mom! Dogs have TV shows, Negro's don't!'⁸³ De volgende drie foto's lijken sterk op de foto's in *Life* magazine: foto's van demonstranten die drinken uit waterfonteinen en verkoeling zoeken onder bomen. Ook vertoont *Jet*, net als *Life*, foto's waarop vrouwen die onwel zijn geworden te zien zijn. *Jet* publiceert ook een foto waarbij Martin Lr. King een vrouw geruststelt. Dit laat de menselijke, zorgzame kant van King zien; iets waar *Life* en *Time* via hun foto's geen aandacht aan besteden.

Een volgende foto is een foto van Martin Luther King, die zijn beroemde speech verkondigt aan de demonstranten. De volgende foto is, net als in *Life*, een foto van de demonstratieborden die op de grond liggen, nadat de mars voorbij is. Dit artikel behandelt gebeurtenissen gedurende de hele dag; hoe de mensen aankwamen, hoe de dag verliep en ook hoe acties door potentiële onruststokers om de dag te interrumpen mislukten.⁸⁴ Een volgende foto is van SNCC (Student Nonviolent Coordinating Committee) voorzitter John Lewis, die een speech geeft aan de demonstranten. In dit korte artikel wordt uiteengezet hoe Lewis zijn speech voorbereidde en hoe deze uiteindelijk positief werd ontvangen.⁸⁵

Daarna volgt er in *Jet* een sectie 'The Week's Best Photos', met daarin vier foto's van de demonstratie. De eerste foto is een foto van Kathleen Johnson of Newark, die in het water is gevallen, waarna iemand haar de hand toereikt. De tweede foto is de beroemde foto van Austin Clinton Brown, waarbij het Washington Monument in de bril reflecteert. De andere twee foto's zijn foto's van de zangeres Mahalia Jackson en van willekeurige demonstranten.⁸⁶

Er zijn duidelijk accentverschillen waar te nemen tussen de drie onderzochte magazines en hun weergave van de The March on Washington. Dit zit hem niet alleen in

⁸³ J.H. Britton, 'The Only Disorder was the Violent Urge to Shout', *Jet* (12 september 1963) 14-26, 18.

⁸⁴ 'The Only Disorder was the Violent Urge to Shout', *Jet* (12 september 1963) 22.

⁸⁵ 'Militant SNCC leader Changes Speech to Save March on D.C.', *Jet* (12 september 1963) 28-29.

⁸⁶ 'The Week's Best Photos', *Jet* (12 september 1963) 31-37.

de verhouding tussen woord en beeld, maar ook in de mate waarin de magazines zelf duiden en interpreteren en in hoeverre ze dit aan de lezer overlaten.

Life magazine publiceert, zoals Shapiro al concludeerde, een fotoreportage met verschillende soorten foto's gemaakt door verschillende fotografen. Het resultaat is een fragmentarische weergave van enkele scènes van die dag.⁸⁷ Wat het meest opvalt in de vergelijking tussen Time, Life en Jet, is dat Jet meer achtergrondinformatie geeft over de leiders van de beweging en ook de voorbereidingen van de demonstratie op de dag zelf laat zien. Ook publiceert Jet uitgebreid over de inhoud van de speeches van King en John F. Kennedy door middel van lange citaten. Life citeert slechts een korte zin van King als onderschrift van een foto. Time Magazine zit er een beetje tussenzin wat betreft de wisselwerking en verhouding tussen tekst en beeld. In de titel van het artikel en door middel van citaten van demonstranten wordt aandacht besteed aan de achtergrond en doelstellingen van de demonstratie en vooruitgelopen op de impact die de mars zal hebben: dit zal nooit meer vergeten worden, maar Time laat daarnaast de foto's voor zichzelf spreken.

Voor wat betreft deze casus kom ik tot dezelfde conclusie als Flournoy; dat de zwarte pers – in dit geval het magazine Jet - het meest volledig verslag doet en het meest expliciet aandacht besteed aan de doelstellingen en achtergronden van deze demonstratie. Jet publiceert hierbij vele foto's ter ondersteuning. Tevens kan geconstateerd worden dat Time en Life beiden voorstander waren van de burgerrechtenbeweging. Dit is te merken aan de foto's (vooral in Life) van Afro-Amerikanen en blanke Amerikanen die samen demonstreren. Time doet vooral tekstueel verslag en geeft hierbij de aandacht aan de politieke standpunten van de Afro-Amerikanen. Zo worden lezers van Time duidelijk geïnformeerd over de demonstratie en tevens op de hoogte gebracht van het doel van de burgerrechtenbeweging in het algemeen. Bij Jet staat een editie van het magazine in zekere zin totaal in het teken van de demonstratie. Er worden meerdere artikelen gepubliceerd en daarbij staan er door het magazine heen foto's van de dag. In het geval van de reportage van Life is een bewering van Martin A. Berger goed toepasbaar; de demonstratie wordt afgeschilderd als vredige, warme dag. Wellicht gebeurde dit om in te spelen op het blanke lezerspubliek. Over de noodzaak die bij de demonstranten speelde, wordt in Time en

⁸⁷ Shapiro in Dibari, *Advancing the Civil Rights Movement*, 134.

vooral Jet meer geschreven. Wellicht worden de doelen van de demonstratie in Jet meer uiteengezet, om in te spelen op het zwarte lezerspubliek.

The March against fear (1966)

In juni 1966 begon James Meredith de 'March against Fear'. Meredith was de eerste Afro-Amerikaan die in 1962 afstudeerde aan de Universiteit van Mississippi. Met de demonstratie wilde hij een statement maken en laten zien dat de angst die Afro-Amerikanen kennen in Mississippi moet stoppen en hij wilde Afro-Amerikanen stimuleren om zich te registreren en te stemmen.⁸⁸ De demonstratie duurde tot 26 juni. Volgens Meredith hadden Afro-Amerikanen nog een lange weg te gaan. Vele mensen sloten zich aan bij Meredith en liepen met hem mee. Er was veel angst onder Afro-Amerikanen of Meredith deze tocht zou overleven:

In a few places florists hurriedly placed orders for funeral wreaths, to be sure they would have enough on hand. They weren't being cynical. They were black and they knew. Mr. Meredith had announced his death.⁸⁹

Op de tweede dag van het protest werd Meredith neergeschoten door een lid van de Ku Klux Klan, die hem lag op te wachten in de bossen. Toen leiders van de burgerrechtenbeweging zoals Martin Luther King en Stokely Carmichael hoorden wat er gebeurd was, zetten zij de demonstratie voort in Meredith's naam. Meredith kon na een kort herstel in het ziekenhuis de laatste dagen van de demonstratie bijwonen.⁹⁰

In de avonden van de demonstratie werden er speeches gegeven, door onder andere Martin Luther King en Willie Ricks, een leider van de in de beweging actieve organisatie SNCC.⁹¹ Ricks gebruikte in zijn speech de slogan 'Black Power!'. Dit was een term die al lang gebruikt werd, maar werd nu een kreet tijdens demonstraties.⁹² Carmichael gaf later in de demonstratie ook een speech waarin hij deze woorden gebruikte en wilde dat de Afro-Amerikaanse bevolking meer lef en kracht toonde tegen

⁸⁸ Kasher, *The Civil Rights Movement - a Photographic History* (New York 2000) 196.

⁸⁹ Look Out in Kasher, *The Civil Rights Movement - a Photographic History*, 196.

⁹⁰ Kasher, 196.

⁹¹ Kasher, 196.

⁹² Ibidem 197.

president Johnson en zijn beleid. Volgens Kasher schilderden de media deze nieuwe slogan af als een keerpunt in de beweging.⁹³

Toen de demonstranten in Canton aankwamen, werden ze door de politie met traangas bespoten en neergeslagen met stokken. Volgens Kasher ging dit er zeer bruut aan toe, maar besteedden de media er niet veel aandacht aan.⁹⁴ Geldt dit ook voor de magazines uit mijn corpus?

The March against Fear in *Life*, *Time* en *Jet*

Life

Op 17 juni 1966 publiceert Life het artikel 'A Walk In The South To Conquer Old Fears', van zes pagina's lang.⁹⁵ In dit artikel staan vier foto's in kleur en zeven zwart-wit foto's. De eerste twee foto's zijn foto's van Meredith die zijn route begint. In een kader staat uitgelegd waarom Meredith de demonstratie begint en wat voor gevoel hij hierbij heeft:

Always, regardless of the number of times I enter Mississippi, it creates within me feelings of joy, hope, sadness, love.⁹⁶

De volgende foto's betreffen Meredith en verschillende aanhangers die bij hem zijn aangesloten, met als onderschrift: 'During his hike, Meredith was joined by civil rights workers who wanted to go part of the way with him'⁹⁷ Hoewel deze foto's een vredige indruk geven, zijn de volgende foto's schokkend te noemen. De eerstvolgende foto beslaat anderhalve pagina en toont James Meredith die op de grond ligt, vlak daarvoor neergeschoten door een blanke man die verschijnt uit de bossen. De titel luidt: 'Shot, he sees his assailant'.⁹⁸ Op de laatste twee pagina's staan vier foto's, waaronder een grote gekleurde foto van Meredith, die op de grond ligt vlak nadat hij is neergeschoten. Life publiceert daarnaast de beroemde Pulitzer prijswinnende foto van Jack R. Thornell van Meredith met als titel 'Bleeding by the road he vows to travel'.⁹⁹ Daarnaast wordt ook

⁹³ Kasher, *The Civil Rights Movement - a Photographic History* (New York 2000) 197.

⁹⁴ Ibidem 198.

⁹⁵ 'A Walk In The South To Conquer Old Fears', *Life* (17 juni 1966) 30-34, 30.

⁹⁶ 'A Walk In The South To Conquer Old Fears', 31.

⁹⁷ Ibidem 31.

⁹⁸ Ibidem 32.

⁹⁹ Ibidem 34.

een foto gepubliceerd van de schutter Aubrey Norvell die gearresteerd wordt. Net als het eerder besproken artikel over de March on Washington, beschrijft de lopende tekst hoe de mars tot dan toe relatief vredig verliep: 'Whites had turned out to jeer and curse him, but they seemed content to let it go at that'.¹⁰⁰ Ook omschrijft Life dat de Associated Press een bulletin had uitgestuurd waarin stond dat Meredith gestorven was aan zijn verwondingen. 'Millions of Americans who heard the bulletin on radio and television experienced a visceral spasm of revulsion.'¹⁰¹ Het is interessant dat Life juist dit gegeven beklemtoont. Ze stellen dat miljoenen Amerikanen met Meredith meeleefden. Er waren vast Amerikanen die het nieuws maar al te graag hoorde, maar dit zegt Life er niet bij. Hiermee laat Life iets zien van de eigen positie: pro-Meredith.

De laatste foto's in het artikel kunnen als schokkend worden ervaren: een foto van Meredith die aan de kant van de weg ligt, net neergeschoten. We moeten hierbij bedenken dat foto's het eerste is wat een lezer ziet als hij/zij een blad openslaat en zo een eerste indruk geven en 'A picture is worth a thousand words'. Als een lezer van Life de begeleidende tekst niet leest, zou het kunnen zijn dat de lezer denkt dat Meredith is overleden. Life maakt in het artikel gebruik van citaten. Zo citeren ze de schutter: "James, he called, "James Meredith"¹⁰². Ook citeert het tijdschrift Meredith in het onderschrift en speelt – opnieuw - in op het gevoel van de lezer:

Shot three times, Meredith drags himself toward the shoulder of the road, calling for help. As he waited for the ambulance, he murmured, "Oh, God, My God..."¹⁰³

Op 8 juli publiceert Life een kort artikel, 'a Mississippi reunion for marcher Meredith', met een foto van James Meredith, die bij zijn moeder op bezoek gaat voordat hij terugkeerde in de demonstratie. 'It was his 33rd birthday and she cooked him hot biscuits and chicken.'¹⁰⁴ Hier kiest Life voor een zeer persoonlijke invalshoek en toont de menselijkheid van het geheel. Het magazine speelt in op het gevoel en de betrokkenheid van de lezer en benadrukt door de persoonlijke invalshoek de brute wijze waarop de demonstratie geïnterrumped werd.¹⁰⁵

¹⁰⁰ 'A Walk In The South To Conquer Old Fears', 30.

¹⁰¹ Ibidem 30.

¹⁰² Ibidem 30.

¹⁰³ Ibidem 30.

¹⁰⁴ 'A Mississippi reunion for marcher Meredith', *Life* (8 juli 1966) 27.

¹⁰⁵ 'A Mississippi reunion for marcher Meredith', 27.

Time

Time magazine publiceerde op 17 juni 1966 het eerste artikel over de demonstratie, 'Heat on Highway 51.'¹⁰⁶ In het artikel staat de Pulitzerprijs winnende foto van Meredith afgebeeld, die ook in Life verscheen. Het onderschrift luidt 'Wounded Meredith Near Hernando, Miss. A test neither divinely inspired nor notably responsible.'¹⁰⁷ Time omschrijft hoe Meredith op pad ging en dat persoonlijke vrienden zich bij hem aansloten. Daarna omschrijft Time het moment dat de blanke man uit de bossen verscheen om Meredith neer te schieten:

Two miles beyond Hernando, Miss., Meredith was plodding doggedly up a small hill when a white man popped up from a brush along the highway. "Ja-ames Meredith! Ja-ames Meredith!" he cried. "I only want Ja-ames Meredith!" Meredith's companions scrambled for cover, stumbling over one another. "Look out, Jim, he's got a gun!" cried one. "Hit the dirt!" called another.¹⁰⁸

Daarna omschrijft Time het moment dat bebloede Meredith naar het ziekenhuis werd vervoerd. Time kiest er via een omweg voor om - bij een foto van een gewonde Meredith - nog eens extra te benadrukken dat er meerdere mensen zijn die hun leven waagden (of zelfs gegeven hebben) voor hun doel. En hoe hartverscheurend hun omstandigheden van waaruit en waartegen ze gingen protesteerden waren. Een man die tijdens de demonstratie overleed aan een hartaanval had wellicht een erfelijk slecht hart, maar Time kiest ervoor Kings associatie met de slechte leefomstandigheden van Afro-Amerikanen af te drukken. Net als bij de March on Washington, maakt Time magazine veel gebruik van citaten, om het moment te omschrijven.

Op 24 juni publiceert Time een foto van Carmichael die in de boeien wordt geslagen door twee blanke agenten, onder het kopje 'Mississippi', met als ondertitel 'S.N.C.C.'s Carmichael Under Arrest. Black Power! Black Power!'¹⁰⁹ Het artikel omschrijft de demonstratie, citeert Afro-Amerikanen over hun doel en legt uit hoe politiemannen de demonstratie goed in de gaten hielden.¹¹⁰

¹⁰⁶ 'Heat on Highway 51', *Time* (17 juni 1963) 30.

¹⁰⁷ 'Heat on Highway 51', 30.

¹⁰⁸ Ibidem 30.

¹⁰⁹ 'Mississippi', *Time* (24 juni 1966) 17.

¹¹⁰ 'Mississippi', 17.

In een volgend artikel over de demonstratie, van drie pagina's lang, publiceerde Time vier foto's. Een foto van Carmichael en een van Meredith. Onder de foto van Carmichael staat 'Does black power...' – en onder de foto van Meredith staat '... Mean white blood?'¹¹¹ Dit zet meteen de toon voor de rest van het artikel. Zo noemt Time het artikel 'The New Racism' en schetst de ontwikkeling van vredig protest naar geweld (blank bloed dat vloeit). "They espouse instead a racist philosophy that could ultimately perpetuate the very separatism against which Negroes have fought so successfully."¹¹² ...'In this context, the Gandhian doctrine of nonviolence espoused by Martin Luther King is in danger of crumbling.'¹¹³ In plaats van het onderscheid tussen blank en zwart op te heffen (en daarmee racisme), slaat het racisme nu de andere kant op: van zwart naar blank. Time laat dit aan de hand van de gekozen foto's en bijbehorende tekst zien. Time omschrijft wel hoe Martin Luther King bidde om een demonstrant die ter plekke overleed aan een hartaanval. Ook citeert Time King meerdere keren: "It is absolutely necessary for the Negro to gain power", he said, "but the term black power is unfortunate because it tends to give the impression of black nationalism".¹¹⁴

Verder geeft het artikel een uiteenzetting van de demonstratie: waar de mars begon en wat er zoal gebeurde. Zo geeft de derde foto de politie in Canton, Mississippi weer, met op de achtergrond demonstranten die op de grond liggen na een aanval met traangas. Het onderschrift luidt: 'Police using tear gas to rout campers in Canton, Miss. Silence, except for sounds like men kicking footballs.'¹¹⁵

Kasher stelde dat deze aanval weinig media aandacht kreeg, maar dit gaat niet op voor Time. Het betreft maar één foto, maar deze foto trekt wel de aandacht. Kasher had wel gelijk met zijn opmerking over 'black power'. Volgens Kasher was deze slogan een soort 'keerpunt' in de media. Time besteedt hier, in tegenstelling tot het artikel in Life inderdaad uitgebreid aandacht aan¹¹⁶ en signaleert dit keerpunt en draagt het zelf uit.

¹¹¹ 'The New Racism', *Time* (1 juli 1966) 9-11, 9.

¹¹² 'The New Racism', 9.

¹¹³ Ibidem 9.

¹¹⁴ Ibidem 10.

¹¹⁵ Ibidem 10.

¹¹⁶ Ibidem 9.

Jet

Jet heeft van de drie magazines het meest uitgebreid verslag gedaan van de March Against Fear. Op 23 juni 1966 staat de beroemde Pulitzerprijs winnende foto op de voorkant van het tijdschrift, met de titel:

Ambush shooting of Meredith puts heat on LBJ's anti-terror bill – James Meredith: distressed and in pain from shotgun pellets in head and back, Army war veteran safely crawls across road.¹¹⁷

Jet kiest ervoor de gebeurtenis nog wat extra dramatisch aan te zetten en op het gevoel van de lezer in te spelen door te benadrukken dat Meredith een 'war veteran' is.

In het artikel 'Meredith's Threat To Arm Not Answer, Says Dr. King' door zelf staan elf zwart-wit foto's. Op deze foto's staan foto's van demonstranten, van de gewonde Meredith, van schutter Norwell, van Carmichael en de vrouw van Meredith bij een persconferentie. Jet magazine begint, in tegenstelling tot Time en Life, meteen over het feit dat Meredith is neergeschoten door een 'unemployed, Memphis, Tenn., white man'.¹¹⁸ Verder wordt er niet uitgebreid ingegaan op het feit dat de demonstratie tot dan toe vredig verliep:

He set in motion once again the smouldering conflict: What course should Negroes in America take now in seeking full citizenship – violence of non-violence?¹¹⁹

Jet kiest er dus voor het conflict scherp aan en uiteen te zetten. Daarna citeert Jet meerdere burgerrechtenleiders over wat ze van de gebeurtenis vinden. Ook citeren ze Meredith vanuit het ziekenhuisbed: "I was embarrassed", he said, "because I could have knocked the intended killer off with one shot if I had been prepared."¹²⁰ Zijn advocaat vertelde Jet echter dat dit niet zijn intentie was en dat hij het niet-gewelddadige protest wilde voortzetten. Jet doet uitgebreid verslag van de tijd dat Meredith in het ziekenhuis

¹¹⁷ Voorpagina, *Jet* (23 juni 1966) 1.

¹¹⁸ C. Higgins, 'Meredith's Threat To Arm Not Answer, Says Dr. King', *Jet* (23 juni 1966) 14-21, 14.

¹¹⁹ 'Meredith's Threat To Arm Not Answer, Says Dr. King', 14.

¹²⁰ Ibidem 17.

ligt en citeert hem en zijn advocaat over de gebeurtenissen. Verder publiceert Jet meerdere foto's van King. Life publiceerde helemaal geen foto's van King, Time slechts één.

Verder gaat het artikel in op meningen van verschillende leiders: King die nog steeds voor niet-gewelddadig protest, en Stokely Carmichael, die juist aan andere koers op wil gaan. Dit is het lopende debat in het artikel. Daarnaast staat er in het tijdschrift het artikel 'Ambush Shooting Puts the Heat on LBJ's Anti-Terror Bill' vier foto's van onder andere Meredith die de menigte aanspreekt.¹²¹ Dit artikel gaat in op politieke leiders in de VS en 'third Civil Rights bill'.¹²² Zo citeert het artikel bijvoorbeeld republikein Powell: 'this shocking rebirth of barbarism in the South only intensifies the urgent need to pass the Civil Rights Bill of 1966'.¹²³ Jet citeert dus vele politieke leiders en handlangers van Meredith en plaatst de gebeurtenis nadrukkelijk in een brede politieke context. In de sectie 'The Week's best Photos' worden ook nog vijf zwart-wit foto's gepubliceerd van waaronder Meredith en verschillende demonstranten.¹²⁴

Op 30 juni verschijnt er een kort artikel met twee zwart-wit foto's: een foto met Carmichael die in de boeien geslagen wordt door de politie en een foto van King, die politicus Freeman Hendrix aanspreekt.¹²⁵ Verder staan er twee foto's van mensen die zich inschrijven om te stemmen in de sectie 'The Week's Best Photos'. Op 7 juli verschijnen er tien zwart-wit foto's in een artikel over de demonstratie: foto's van demonstranten en twee foto's van de demonstranten die in Canton worden neergeslagen door de politie.¹²⁶ In de sectie 'Week's Best Photo's zijn soortgelijke foto's te zien als de foto die verscheen in Time over de politie in Canton. De ondertitel luidt: 'Geared for war, helmeted and heavily armed, gas-masked Mississippi State Troopers and Canton police, move in all-out battle formation after tossing tear gas cannisters into a tent of Meredith Marchers on Negro school site. Marchers were gassed, kicked, beaten, routed.'¹²⁷ Verder staan hier nog foto's in van een demonstrant en een van Meredith.

Ook publiceert Jet op 14 juli foto's van de demonstratie in het artikel 'Divided on Tactics, Leaders Agree on March a Success': twintig zwart-wit foto's. De foto's betreffen

¹²¹ 'Ambush Shooting Puts the Heat on LBJ's Anti-Terror Bill, *Jet* (23 juni 1966) 22-27.

¹²² 'Meredith's Threat To Arm Not Answer, Says Dr. King', 24.

¹²³ *Ibidem* 24.

¹²⁴ 'The Weeks Best Photo's', *Jet* (23 juni 1966) 31-37.

¹²⁵ "'Guns, Bullets can't stop us", King tells Miss. Negroes', *Jet* (30 juni 1966) 24-25, 25.

¹²⁶ C. Higgins, 'Bury Victim of Mississippi Klansmen', *Jet* (7 juli 1966) 14-21, 16.

¹²⁷ 'The Week's Best Photos', *Jet* (7 juli 1966) 31-37, 32.

voornamelijk foto's van demonstranten en foto's van muzikanten die tijdens de demonstratie spelen. Daarnaast publiceert *Jet* twee foto's, waarop Afro-Amerikanen zich registreren om te stemmen, met onderschrift: 'For the first time in her life Mrs. Eliza Glover, 82, of Canton (Madison County) registers to vote'.¹²⁸ Ook citeert het artikel Carmichael, dat de blanke Amerikanen niet bang hoeven te zijn voor black power, tenzij ze Afro-Amerikanen uitbuiten.¹²⁹ Ook betreft het artikel een foto van een hele pagina met de demonstranten voor het state capitol, met als onderschrift: 'Meredith Marchers flow onto state capitol grounds in Jackson and are half ringed by state troopers, police men'.¹³⁰ In deze editie van 'The Week's Best Photos' staan drie foto's, waaronder twee van uitgeputte demonstranten. Ook staat er een foto in van Carmichael die een waterpistool richt op de camera. De foto geeft een dreigende indruk op de lezer, ook al is het maar een waterpistool.¹³¹

Wat een opvallend verschil is tussen *Jet* en de andere tijdschriften, is dat *Jet* – net als bij the March on Washington – meer persoonlijkere foto's publiceert. Zo staan er foto's in van de vrouw van Meredith, het moment dat demonstranten Meredith helpen na zijn schotwond en foto's van de leiders die speeches geven aan de demonstranten. Ook bij dit evenement publiceert *Jet* de meeste en zeer diverse foto's en geeft het meest uitgebreid verslag. *Jet* magazine publiceert twee uitgaven die vrijwel volledig in het teken staan van de demonstratie, wat bij de verslaggeving van De March on Washington ook opging. *Time* en *Life* publiceren steeds relatief korte artikelen ten opzichte van de omvang van een editie.

Ook bij deze demonstratie wordt het standpunt van *Life* en *Time* duidelijk ten opzichte van de burgerrechtenbeweging. Ze publiceren foto's die als schokkend kunnen worden ervaren. *Life* publiceert meerdere foto's van de neergeschoten Meredith, *Time* publiceert over de politie in Canton die de menigte neerslaat. Wel is over deze actie in veel mindere mate gepubliceerd dan over bijvoorbeeld de Birmingham Campaign en de Selma Marches, iets wat Steven Kasher ook al constateerde.¹³² Tijdens de beweging werd volgens Martin A. Berger de Afro-Amerikaan in de blanke pers vaak als niet-vijandig afgebeeld, ook al werden ze vaak hard aangepakt. Bij deze demonstratie speelt vooral *Life* in op de gevoelens van de lezer, door foto's te publiceren die als schokkend

¹²⁸ 'C. Higgins, 'Divided on Tactics, Leaders Agree on March a Succes', *Jet* (14 juli 1966) 14-27, 17.

¹²⁹ 'Divided on Tactics, Leaders Agree on March a Succes', *Jet* (14 juli 1966) 20.

¹³⁰ *Ibidem* 23.

¹³¹ 'The Week's Best Photos', *Jet* (14 juli 1966) 31-37, 30.

¹³² Kasher, *The Civil Rights Movement, a Photographic History*, 197.

kunnen worden ervaren met citaten van een gewonde Meredith. Jet, aan de andere kant, publiceert citaten van Meredith vanuit zijn ziekenhuisbed die hard uithaalt naar zijn schutter (“I was embarrassed”, he said, “because I could have knocked the intended killer off with one shot if I had been prepared.”¹³³) Life en Time schilderen – meer dan Jet – Meredith af als slachtoffer. Dit is iets waar Gallagher en Zagacki ook aandacht aan besteden in hun onderzoek: Afro-Amerikanen die neergeslagen worden door blanke tegenstanders spelen in op de gevoelens van de lezer en daarmee wordt bij de blanke lezer sympathie gecreëerd voor het doel van de Afro-Amerikanen. Jet, het blad gericht op Afro-Amerikaanse lezers, wilde dit wellicht minder sterk naar voren brengen en besteedde daarom meer aandacht aan de achtergronden en doelen van de leiders. Time zit hier wederom tussen Life en Jet in: Time publiceert in het artikel over de demonstratie over ‘black power’, maar publiceert geen foto’s van Afro-Amerikanen waar ze als ‘gevaarlijk’ worden afgeschilderd.

Conclusie

In de inleiding van dit onderzoek zijn er meerdere vragen gesteld: hoe deden de drie onderzochte magazines verslag van de March on Washington (1963) en de March against fear (1966)? Hoeveel en wat voor soort foto’s werden er geplaatst? Hoe gaat de tekst in de artikelen met deze foto’s om? Welke visies/thema’s keren terug in de bladen? De stelling dat zwartgeoriënteerde magazines over het algemeen het meest volledig verslag doen over de burgerrechtenbeweging en theorieën over de waarde van fotografie tijdens de beweging werd in dit onderzoek getest.

Als het aankomt op de fotoreportages van the March on Washington, heeft het zwartgeoriënteerde Jet magazine de meeste artikelen gepubliceerd. Jet heeft daarbij in totaal de meeste foto’s gepubliceerd over de demonstratie; zowel over de voorbereidingen als de demonstratie zelf: vijftig foto’s in totaal. De begeleidende tekst bij de foto’s ging het meest diep in op de dag zelf en probeerde er bredere duiding aan te geven. Jet publiceerde edities die in het teken stonden van de demonstratie. Life publiceerde een fotoreportage met negentien foto’s over de demonstratie, waarin volgens Shapiro – en ik ben het daarmee eens - cohesie ontbrak. De foto’s geven een goede gefragmenteerde indruk van de dag, maar het magazine geeft de lezers verder

¹³³ Kasher, *The Civil Rights Movement, a Photographic History*, 17.

weinig duiding en laat interpretatie dus aan hen over. De beroemde 'I Have a Dream' speech van King - de ideale "ingang" om de achtergronden, doelstellingen en mogelijk impact van de demonstratie uiteen te zetten - wordt slechts in één zin behandeld. Time magazine is hierbij een brug tussen de twee tijdschriften Jet en Life. Hoewel Time relatief weinig foto's publiceerde (in totaal vier), had het een uitgebreide lopende tekst met vele citaten - iets waar Flourney in zijn onderzoek veel aandacht aan besteedt. Volgens Martin A. Berger had de blanke pers vaak de neiging Afro-Amerikanen af te beelden als ongevaarlijk, wat toepasselijk is op de reportage in Life. Het blad toont beelden van vredige demonstranten en blanke beroemdheden die de beweging steunen en noemt in de korte tekst nogmaals dat de dag vredig verliep. Ook het volgende citaat Flourney is hierbij van toepassing:

[...] Life continued to portray black Americans as innocent citizens seeking equal rights but with a new face - the peaceful protestor, nonviolent even in the face of shootings and bombings. This is the image that became the most powerful media tool in the civil rights struggle.¹³⁴

Time neemt hier een stelling in die tussen Life en Jet in zit. Time benadrukt, meer dan Life, de noodzaak die bij Afro-Amerikanen speelt om hun doelen te bereiken. Dit doet het blad door vele citaten te publiceren en de doelen van de demonstratie uiteen te zetten.

Wat betreft de artikelen over The March against Fear, was het opnieuw Jet magazine dat het meest uitgebreid verslag deed. In vier edities doet Jet verslag, met veel fotografische ondersteuning: van demonstranten en foto's van leiders van de beweging, maar ook foto's van Afro-Amerikanen die zich inschrijven om te gaan stemmen: in totaal 56 foto's. Time doet eveneens uitgebreid verslag met in totaal zes foto's, maar gaat minder de diepte in dan Jet en leunt ook minder op fotografie. Life magazine doet verslag met in totaal twaalf foto's, met zeer weinig begeleidende tekst. Steven Kasher stelt in zijn onderzoek dat fotografie een grote rol speelde tijdens de beweging, omdat de Amerikaanse bevolking geconfronteerd werd met foto's en daarom een beter beeld kregen bij de beweging. Victoria Gallagher en Kenneth Zagacki concludeerden in hun

¹³⁴ Flourney, *Reporting the Movement*, 191.

onderzoek dat de foto's van de Selma Marches ('65) ervoor zorgde dat de blanke Amerikanen sympathie kregen voor de Afro-Amerikanen, omdat de foto's de urgentie toonden van hun zaak (en bovendien het vaak weinig florisante optreden van de blanke bevolking). Wellicht is deze stelling toepasbaar op de reportage in Life. Life publiceert foto's die op de lezer als schokkend kunnen overkomen: meerdere foto's van gewonde Meredith. Wellicht probeert Life in te spelen op de gevoelens van de lezer, net als Gallagher en Zagacki constateren over de fotoreportage over de Selma Marches in het tijdschrift. Jet publiceert vijandige reacties van Afro-Amerikanen en foto's van bijvoorbeeld Stokely Carmichael die een waterpistool richt op de camera. Dit is iets wat in de Life reportages niet voorkomt, wellicht omdat deze op de blanke lezer als 'gevaarlijk' kunnen overkomen. Time zit wederom hierbij tussen Life en Jet in: het publiceert een artikel over 'The New Racism' en benadrukt de slogan 'Black Power', maar publiceert tevens foto's van de politie die demonstranten neerslaat.

Een journalistiek magazine moet in principe een moment in de burgerrechtenbeweging objectief weergeven. Dit is, zoals (ook) uit dit onderzoek blijkt, vrijwel onmogelijk. Een magazine maakt bepaalde keuzes in woord en beeld waardoor de lezer beïnvloed wordt, magazines leggen verschillende accenten en hebben een verschillende toon. Jet magazine is er in dit onderzoek het meest uit gesprongen: het magazine probeert de demonstraties in een bredere context te plaatsen en gebruikt hierbij de meeste foto's en begeleidende tekst en gaat hiermee dus het meest de diepte in. Flournoy concludeert dat onderzoek naar de representatie van de burgerrechtenbeweging in zowel blankgeïntende als zwartgeïntende magazines zeer belangrijk is. Hij concludeert:

If this study demonstrated one thing, it is that journalism produced by Black Americans is valuable for all Americans.¹³⁵

Dit onderzoek gaat niet in tegen de these dat fotografie belangrijk was tijdens de Amerikaanse burgerrechtenbeweging. Dit onderzoek brengt alleen - net als het onderzoek van Flournoy - aan het licht dat het onderzoeken van zwartgeïntende tijdschriften ook interessant is, juist omdat het andere zaken aan het licht zet en een andere insteek heeft dan 'mainstream' geprinte media. Vanuit de brede conclusies die

¹³⁵ Flournoy, *Reporting the Movement in Black and White*, 195.

momenteel over de rol van fotografie in de burgerrechtenbeweging bestaan kan zo toegewerkt worden naar een meer genuanceerd begrip van de rol van fotografie. Onderzoeken van Gallagher en Zagacki, Anderson en Kasher beargumenteren dat de foto's van Afro-Amerikanen onderdrukt door blanke autoriteiten een grote rol speelden bij de beeldvorming van blanke Amerikanen. Life speelt hier het meest op in, Time in mindere mate en Jet publiceert stellig ook de andere kant van het verhaal: boosheid bij Afro-Amerikanen en de drang voor verandering in de Amerikaanse samenleving. Dit onderzoek heeft aangetoond dat ook in het geval van deze demonstraties, de zwarte pers op een andere manier verslag doet en andere zaken aan het licht brengt. Daarom is het belangrijk voor toekomstige onderzoekers om dit gegeven mee te nemen en om te realiseren dat de media - net als het onderzoek van Anderson beargumenteert - vaak gepolitiseerd is en Afro-Amerikanen op een bepaalde manier neerzetten.

Vervolgonderzoek

Dit onderzoek vormt een kleine maar interessante toevoeging aan bestaand onderzoek naar fotografie van de Amerikaanse burgerbeweging. Echter, het toont aan dat bestaande onderzoeksresultaten onderschreven kunnen worden en er nog veel interessante aspecten te onderzoeken zijn. In verder onderzoek kunnen andere momenten in de burgerrechtenbeweging bekeken worden. Interessant zou wellicht zijn om ook iets minder bekende gebeurtenissen na te lopen op de vraag of, en zo ja op wat voor manier, ze in de media terecht zijn gekomen. Ook kan het aantal onderzochte magazines uitgebreid worden.

Veel bestaande onderzoeken leggen de nadruk op de schokfactor van de foto's op een blank publiek. Dit onderzoek toont aan dat er meer fotografie en tekst geplaatst werd binnen een zwart magazine. Het zou daarom interessant zijn om te onderzoeken hoe dit verschil tot stand is gekomen: was het beoogde effect op het zwarte publiek anders en waarom? Ook zou een vergelijking met de weergave van deze twee demonstraties in andere media - radio, televisie, kunstwerken - interessant kunnen zijn.

Bibliografie

Artikelen

Anderson, C., 'Enduring Moments: Photography of the Civil Rights Movement in Time, Newsweek, and Life Magazines', *Journal of Undergraduate Research* (2009) 1-32.

Dibari, M., *Advancing the Civil Rights Movement: Race and Geography of Life Magazine's Visual Representation, 1954-1965* (Dissertation Ohio 2011) 1-192.

Flournoy, C., *Reporting the Movement in Black and White: The Emmet Till Lynching and the Montgomery Bus Boycott* (Dissertation Louisiana State University, 2003) 1-220.

Gallagher, V.J., Zagacki, K.S., 'Visibility and Rhetoric: Epiphanies and Transformations in the Life Photographs of the Selma Marches of 1965', *Rhetoric Society Quarterly* 37 (2007) 113-135.

Hill, W.B., 'Researching Civil Rights History in the 21st Century', *The Journal of African American History* 93 (2008) 94-99.

Johnson, D., 'Martin Luther King Jr.'s 1963 Birmingham Campaign as Image', *Rhetoric & Public Affairs* 10 (2007) 1-25.

Lemke, S., *Non-violence in the Civil Rights Movement in the United States of America* (Freie Universitat Berlin 2009) 1-99.

Raiford, L., 'Black Power, Vibe Magazine, and Photographic Memory' in: R. Romano, L. Raiford (ed.), *The Civil Rights Movement in American Memory* (Georgia 2006) 220-250.

Monografieën

Berger, M.A., *Seeing Through Race: A Reinterpretation of Civil Rights Photography* (California 2011).

Booker, S., *Shocking the conscience: A reporter's account to the Civil Rights Movement* (Mississippi 2013).

Brinkley, A., *The Publisher* (Toronto 2010).

Friedman, L., *The Civil Rights Reader* (New York 1967).

Gidley, M., *Photography and the USA* (London 2011).

Jones, C.B., *Behind The Dream: The making of a speech that transformed a nation* (New York 2011).

Kasher S., *The Civil Rights Movement, a photographic history, 1954-68* (New York 2000).

Newman, M., *The Civil Rights Movement* (Edinburgh 2004).

Websites

B. Staples, 'Old Jet Magazines from 1950'

<http://guyaneseonline.wordpress.com/2011/04/27/old-jet-magazines-from-1950-onwards/> (2 juni 2014).

'Time', <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/596077/Time> (10 juni 2014).

Tijdschriften

Life

- Hunt, G., 'Editors' Note, *Life* (6 september 1963) 4.
- Young, W.R., Lambert, W., 'Marchers' Master Plan', *Life* (23 augustus 1963) 63-70.
- 'A Walk in the South to Conquer Old Fears', *Life* (17 juni 1966) 31-34.
- 'A Mississippi Reunion for marcher Meredith', *Life* (8 juli 1966) 27.
- 'They come marching up conscience road', *Life* (6 september 1963) 21-29.

Jet

- Adams, A., 'Fun Camouflages Tensesness on Freedom Train', *Jet* (12 september 1963) 4-5.
- Britton, J.H., 'The Only Disorder was the Violent Urge to Shout', *Jet* (12 september 1963) 14-26.
- Higgins, C., 'Divided on Tactics, Leaders agree on March a Success', *Jet* (14 juli 1966) 14-27.
- Higgins, C., 'Meredith's Threat To Arm not answer, says dr. King', *Jet* (23 juni 1966) 14-21.
- Higgins, C., 'Bury Victim of Mississippi Klansmen', *Jet* (7 juli 1966) 14-21.
- Lantz, R., 'Ambush Shooting Puts the Heat on LBJ's Anti-Terror Bill', *Jet* (23 juni 1966) 22-27.
- Still, L., 'Militant SNCC Leader changes speech to save March on D.C.', *Jet* (12 september 1963) 28-29.
- 'A. Philip Randolph: Man behind the March on Nation's Capital', *Jet* (5 september 1963) 15.
- 'August 28 Slated To Be Star-Studded day in D.C.', *Jet* (29 augustus 1963) 60-61.
- 'Bayard Rustin: Controversial Hero of March on Washington', *Jet* (12 september 1963) 8-9.
- 'Bayard Rustin, Right Aide, Denies Red Link', *Jet* (29 augustus 1963) 8.
- 'D.C. Resembled Armed Camp As Marchers Arrived in Capital', *Jet* (12 september 1963) 7.
- 'Guns, Bullets can't stop us, King Tells Miss. Negroes', *Jet* (30 juni 1966) 24 -25.
- 'March on Washington in High Gear as Protest Date Nears', *Jet* (22 augustus 1963) 7.
- 'The Week's Best Photos', *Jet* (12 september 1963) 31-37.
- 'The Week's Best Photo's', *Jet* (23 juni 1966) 31-37.

- 'The Week's Best Photos', *Jet* (30 juni 1966) 31-37.
- 'The Week's Best Photos', *Jet* (7 juli 1966) 31-37.
- 'The Week's Best Photos', *Jet* (14 juli 1966) 31-37.

Time

- 'Heat on Highway 51', *Time* (17 juni 1966) 30.
- 'Mississippi', *Time* (24 juni 1966) 17.
- 'The New Racism', *Time* (1 juli 1966) 9-11.
- 'The March's Meaning', *Time* (6 september 1963) 10-13.

Note: de foto op de voorkant komt uit Life, 6 september 1963.